

FILIP VEST
RESORT

INTRODUKTION

RESORT er en udstilling og performance af Filip Vest, som fandt sted i Møstings fra marts til juni 2023. Udstillingen tog form som et surreelt ferieparadis, hvor katastrofen lurer lige under den luksuriøse overflade. Performancen omhandler et par, der er taget på ferie til et resort for at redde deres forhold. På turen begynder de et rollespil, hvor de lader som om, de er to fremmede, der møder hinanden på en hotelbar, men de kan ikke få legen til at fungere, og i takt med at de afprøver flere og flere scenarier, mister de langsomt kontrollen over spillet og deres identitet.

På det fiktive resort er alt porøst. Natur og kultur, identiteter og relationer, fortid, nutid og fremtid smelter sammen. *RESORT* går i dialog med klima- og biodiversitetskrisen gennem et parforhold, der går i stykker. Små og store bevægelser påvirker hinanden: pladetektonik og parforholdsdynamikker, et 'breakup' og/eller jordens undergang.

Filip Vest (f. 1995, DK) har en MFA fra Konsthögskolan i Malmö. Gennem performances, installationer, film og tekst undersøger de queer kærlighed, ensomhed og begær i det 21. århundrede. Ved at bruge øvesituationer fra scenekunsten tester Filip Vest forholdet mellem kroppen og manuskriptet og undersøger alle de måder, vi performer vores identiteter og relationer. Vests værker er befolket af ét stort netværk af små og store ting, der påvirker hinanden: klimakrise og parforholdskriser, rollespil, undergangskaraoke og 're-enacted' kys, en fugl der bliver forelsket i en statue, og en frø der har et sammenbrud midt i en striptease. Gennem mobiltelefoner, vægge og vinduer kommunikerer og miskommunikerer karaktererne på tværs af arter og tid, mens de prøver at gøre dem selv læsbare for hinanden og verden.

Filip Vest har tidligere vist sine værker på Statens Museum for Kunst, Arken, Copenhagen Contemporary, Møstings, Nikolaj Kunsthal, Den Frie, Kunsthal Charlottenborg, Roskilde Festival, Tallinn Kunsthal og Manifesta13.

PARRET (■ + ●): Et navnløst par.

PARRET består af karaktererne ■ og ●, som skiftevis bliver spillet af fire skuespillere, i takt med at scenarierne ændrer sig. I manuskriptet er skuespillerne repræsenteret af bogstaver (A, B, C & D). Når der står 'A ■', betyder det altså, at der er tale om karakteren ■, spillet af skuespiller 'A'.

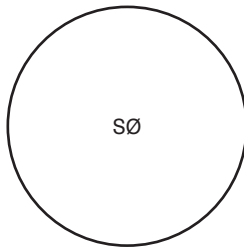
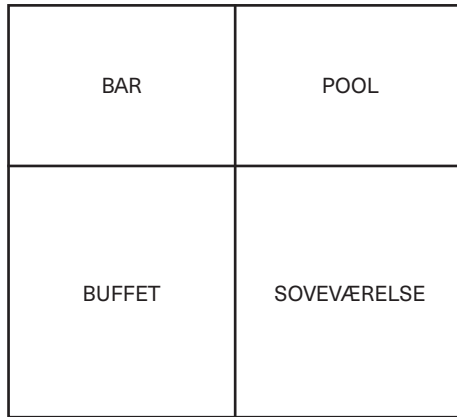
Den eneste visuelle måde, man kan skelne imellem de to i PARRET, er ved, at den ene har en morgenkåbe på, og den anden bærer skjorte og shorts.

■ = Morgenkåbe

● = Skjorte og shorts

NOTER OM RUMMET

Performancen foregår i fire forskellige rum og slutter udenfor på en sø. Hvert rum er indrettet som et specifikt rum i det fiktive resort; en bar, en pool osv. Publikum følger karaktererne rundt, mens de bevæger sig gennem de forskellige rum.

SKREVET OG INSTRUERET AF:

Filip Vest

PERFORMERE:

Marie-Lydie Nokouda, Kristoffer Eriknauer, Louis Bodnia Andersen og Emma Silja Sångren

VARIGHED:

60 minutter

RESORT er skrevet på dansk, men er i forbindelse med denne udgivelse blevet oversat til engelsk af forfatteren selv.

Udstillingen og performancen var støttet af: Statens Kunstfond, Arbejdernes Landsbank, Beckett Fonden, Billeskov, Colour Ceramica og Rosendahl Design.

(A ■ sidder i baren)

(B ● kommer ind)

B ● *(peger mod barstolen ved siden af A ■)*
Sidder der nogen her?

A ■ *(vifter med hånden lidt fraværende)*
Nej, Nej

B ● *(mod den usynlige tjener bag bardisken)*
En Paloma, tak!

(de sidder lidt i stilhed)

(A ■ kommer til at vælte en teske fra bardisken ned på gulvet)

(beat)

(A ■ og B ● bukker sig samtidig ned efter teskeen og støder hovederne sammen)

A ■ Av for helvede!

(tager sig til næsen, stadig på hug)

B ● Ej, undskyld undskyld undskyld skat, er du okay?

A ■ Av, ja men hvorfor skal du altid være så fucking klodset? Hvor svært kan det ærligt talt være?

(tager teskeen og gestikulerer i luften med den)
Kom det bliver vi simpelthen nødt til at tage om. This is not part of my fantasy...

B ● Okay, okay

(B ● hjælper A ■ op)

(B ● går ud af rummet)

(B ● kommer ind igen)

- B ● *(peger mod barstolen ved siden af A ■)*
Sidder der nogen her?
- A ■ *(vifter med hånden lidt fraværende)*
Nej, nej
- B ● *(mod den usynlige tjener bag bardisken)*
En Paloma, tak!
- (de sidder lidt i stilhed)*
- (A ■ vælter igen teskeen ned på gulvet)*
- A ■ Ups, klodsede mig
- (A ■ og B ● rækker begge ud efter skeen igen, men denne gang uden at støde hovederne sammen)*
- (A ■ holder skeen i sine hænder, og på en eller anden måde er B ● endt med sine hænder om A ■'s)*
- (de kigger hinanden dybt i øjnene)*
- B ● ...
- A ■ Og så siger du...?
- B ● Øhhmmm.... "klodset er det nye sexet"
- A ■ Søde, du behøver ikke sige det på den måde, du kunne også improvisere, finde på noget selv ik?
- B ● Hvad med at vi – jeg mener de – ikke siger noget? At det bare er en helt elektrisk, ordløs udveksling?
- A ■ *(udfordrende)*
Vis mig det
- (B ● holder øjenkontakt og slikker på skeen, mens A ■ stadig holder den udstrakt i hånden)*
- A ■ Mmmm... og hvad så?
- (B ● tøver)*
- (B ● rejser sig frustreret op)*

- B ● Okay, glem hvad jeg lige sagde... Jeg føler bare, jeg mangler noget at arbejde med. Måske kunne vi finde på en baggrundshistorie... Sådan, hvordan har vi mødt hinanden på den her ferie, hvad har vi for arbejde, hobbyer og så videre
- A ■ Det var dig, der syntes, det ville være sundt for os at tage af sted. "En chance til at starte forfra", var det ikke det, du sagde?
- B ● Men vi elsker jo stadig hinanden ... bare en lille smule mindre end før, ikke?
- A ■ Kom, hvad med at du laver et scenarie for os i stedet?
- B ● Okay. Må jeg godt fortælle mine tanker højt også?
- A ■ Du gør bare lige, som du har lyst til
- B ● Okay
- (B ● går ind i BUFFET og taler til A ■ fra det andet rum)*
Du sidder i baren
- (A ■ sætter sig på barstolen igen)*
- B ● Og jeg står og betragter dig på afstand. Jeg overvejer mine muligheder. Jeg vil gerne have, at det skal virke henkastet. Som om jeg bare er på vej et andet sted hen, og så befinder du dig tilfældigvis i min bane. Jeg kommer til at tænke på noget, jeg lærte engang i min sparsomme selvforsvarsundervisning
- A ■ Kommer du til pointen snart?
- B ● Nej, lad mig lige, jeg er ved at bygge noget baggrundshistorie op, vi bliver nødt til at være kød og blod. Okay, så til en af timerne havde min lærer sagt, at hvis man skulle slå nogen, skulle man forestille sig, at man slog mod et punkt bag dem. Som om man slog lige igennem dem for at ramme noget andet. Så kunne man være sikker på, at man faktisk slog hårdt nok. Og altså ikke blev standset af den dumme pacifistiske hjerne, der hakkede bremserne i, så snart den ramte en flade og sagde: "Stop! Knytnæven har nået destinationen"
- (B ● går langsomt mod A ■ i BAR imens)*
- Jeg tror, det, jeg prøver at sige, er, at jeg føler mig truet. Af din passivitet. Af din tilsyneladende ligegyldighed over for mig. Og et eller andet sted er der altid noget voldeligt i at snakke til en fremmed person. Der er noget skræmmende i lyden af deres svar – hvis der

da kommer et svar – en stemme du slet ikke kender, der pludselig dukker op fra dybet og siger...

(B ● står foran A ■)

A ■ Hvad?

B ● ... er det første, jeg hører dig sige, da jeg står foran dig med svedige håndflader og har brudt stilheden og spurgt dig: Hvad drikker du?

A ■ Hvad?

B ● Siger du, så jeg må gentage mit spørgsmål, denne gang lidt mindre overbevisende: Hvad drikker du?

(nervøs latter)

Eller måske ændrer jeg det, tilføjer lidt kontekst, for at prøve at gøre det mere naturligt og siger: Øhh-jeg-var-på-vej-op-efter-en-drink-og-jeg-tænkte-bare-på-hvad-du-mon-drak?

(A ■ kigger på B ●)

B ● *(hvisker)*
Så er det dig skat

A ■ Øhhh... en isbjørn

B ● ... siger du og kigger ned i bundslatten i din drink... Og jeg leder efter ordene, de rigtige ord altså, og ender med at sige: "Ej, det er længe siden, jeg har fået sådan en – og så siger du:

A ■ Også mig! ... eller nej, det er det faktisk ikke, jeg fik også én sidste uge

B ● Og så står vi lidt der... Skal du have noget med?

A ■ Ellers tak, jeg klarer mig

B ● *(mellem tænderne)*
Men så ombestemmer du dig...

A ■ Jo, faktisk må du gerne købe en til af de her

B ● Lidt tid efter kommer jeg tilbage med din og min isbjørn, og så har vi vores samtale. Egentlig handler det ikke om ordene, tror jeg, men om alt det rundt om dem. Det er meget generisk, det vi siger, som to fremmede, der møder hinanden på en hotelbar midt om natten.

Den ene kunne hedde Bob, og den anden kunne hedde...

A ■ Øhh... Charlotte?

B ● Hej Charlotte, Bob her, hyggeligt at møde dig. Og hvad bruger sådan en som dig dit liv på?

A ■ Jeg er ikke helt sikker endnu... Jeg blev færdig på uni sidste forår

B ● Hvad studerede du?

A ■ Filosofi

B ● Uha... Hvad stiller man op med sådan noget?

A ■ Det ved jeg ikke, men jeg kan tænke meget over det

B ● *(griner)*
Det tager tid at finde ud af. Jeg er sikker på, du nok skal finde ud af det

A ■ Tak, jeg tror også, du nok skal finde ud af din midtvejskrise

B ● ... tak

Og efter at have skiftedes til at købe isbjørne til hinanden og udvekslet forskellige informationer, ingen af os egentlig går op i, eller måske gør, men samtaler er så underlige, samt hørt dit repertoire af i alt tre vittigheder og været stille og brudt stilheden og kigget lidt for længe på hinanden og mig, der piller ved mit hår og prøver at finde ud af, om du flirter, og dig, der tror, du flirter meget åbenlyst, men du gør det på din introverte meta-agtige måde, og så tænder lyset i baren, og vi misser med øjnene og stavrer mod udgangen sammen med de andre gæster

(A ■ og B ● støtter sig til hinanden og vakler ud af BAR og ind i BUFFET)

B ● Og udenfor lægger vi os på den våde asfalt, pludselig ligger mit hoved bare på din mave

(A ■ og B ● lægger sig ned på gulvet)

B ● Og uden at sige mere bevæger vi os ind i et kys. Og så ligger vi der med vores isbjørneblå tunger, der udforsker hinandens mundhuler, mens vi vider os rundt på asfalten som to Chow Chows

A ■ Chow-hvad-for-noget?

B ● Det er de der kinesiske bjørnehunde med blå tunger, skat

A ■ Øhh..?

B ● ... det er lige meget bare glem det

(B ● lukker øjnene, laver trutmund og rykker sit hoved tættere på A ■)

A ■ Ej, jeg gider altså ikke kysse lige nu

(A ■ rejser sig op og tripper lidt rundt, mens B ● stadig ligger ned)

B ● *(åbner øjnene, rejser sig halvt op)*
Vi kunne jo også bare prøve det der kosttilskud, skat? De siger, det virkelig gør underværker. Det er baseret på ekstrakt fra sådan nogle franske strandfyrretræer, og så får det blodet til at løbe hurtigere rundt i kroppen... og så gør C-vitaminen og folat, at man bliver mindre træt og...

(A ■ sukker, kigger misbilligende på B ●)

B ● Vi kan også bare være os lidt?

A ■ Vi kan godt være os, men der bliver nødt til at være et element af spænding

(A ■ tænker)

(B ● lægger sig ned igen og lukker øjnene)

(A ■ tøver. Går ud af BUFFET og ind i SOVEVÆRELSE)

(A ■ løber tilbage ind i BUFFET og rusker i B ●)

A ■ Hjææælp, der er en forbryder efter os. Vi må ud herfra nu!

B ● Du er så sjov, skat

A ■ Nej, jeg mener det!

B ● Den eneste forbrydelse, jeg kan se, er, at du ikke ligger her

A ■ Nej, vi har ikke tid!

(A ■ hiver B ● op at stå, mens B ● overgiver sig til A ■ som en

kludedukke)

A ■ Vi må flygte! Hold godt fast!

(A ■ holder fast i B ●'s hånd og løber hastigt afsted, mens B ● halser efter)

(de løber i en cirkel gennem BUFFET, SOVEVÆRELSE, POOL og ender i BAR)

B ● Ro på!

A ■ Shh! Han må ikke høre os

B ● *(leger med nu, hvisker)*
Orv nej, klart

A ■ *(kigger bagud)*
Åh nej!
(falder dramatisk)
Av, han fik mig!

B ● Er du okay?

A ■ Av ja, heldigvis strejfede kuglen bare mit ben

B ● *(hvisker)*
Hvor blev du ramt henne?

A ■ *(hvisker)*
Lige her

(peger på læggen)

(B ● presser på 'såret')

A ■ Avavavavaavv

(de sidder forpustede og kigger på hinanden)

A ■ *(ændrer ansigtsudtryk, ser snedig ud)*
Men... nu viser det sig, at du faktisk er forbryderen

B ● Nårh ja! Åh åh, så viste det sig, at jeg var forbryderen. HA! HA! HA!
(ondskabsfuld latter)

Men øh... jeg havde glemt, hvorfor det var, jeg havde fanget dig

(A ■ kigger irriteret på B)

(beat)

(A ■ kigger væk i distancen)

- A ■ Den egentlige forbrydelse var, hvordan vi ikke kunne elske hinanden, når det var det eneste, vi gjorde

(B ● kigger forvirret på A ■)

- A ■ (ryster på hovedet)
Undskyld, jeg ved ikke lige, hvad der gik af mig

- B ● Øhm, hvad med at vi finder hinanden på nettet, vi sidder og scroller og opdager en anden person på samme hotel

(de går hver deres vej, B ● går ind i BUFFET, A ■ går ind i SOVEVÆRELSE og fortsætter ud ad døren)

SCENARIO 4-5

(B ● + C ■)

(B ● kigger ned i en fiktiv mobil)

- B ● ... og i din profil står der noget generisk som: "Elsker venner, god mad og at rejse". Men du har en cute tand, der stikker ud, sådan en lille vampyr én, og dit valg af yndlingssang er faktisk ret unikt, jeg har en svaghed for alt med en god 'drum and bass'-rytme

... og jeg kan se, at du kun er 100 meter fra mig

(B ● begynder at gå gennem BUFFET mod SOVEVÆRELSE, kigger stadig i sin mobil)

80

50

30

(C ■ træder ind gennem den dør, som A ■ gik ud af)

(B ● + C ■ nærmer sig hinanden, mens de kigger ned i mobilene og tæller i kor)

B ● + C ■ i kor 15!

10!

5!

2!

(de møder hinanden i døråbningen mellem SOVEVÆRELSE og BUFFET)

(B ● kigger på C ■)

C ■ (flirtende)
Heey

B ● Der var du

C ■ Der var jeg
(de er stille lidt)

(C ■ rører ved sine læber)

C ■ Hey, var du ikke også ude på den der vulkantur i dag?

B ● Jo, jeg synes godt, jeg havde sit dit ansigt før

C ■ Lidt af en nød, ham guiden, hva'?

B ● Ja...
(griner akavet)
Han var 'old school'

(parodierer vulkan-eksperten)

"Vulkaner er ikke til at spøge med"

... men det var meget flot, da han stegte en bøf med vulkanens varme

C ■ Ja...
(får et alvorligt udtryk)
Du er ikke veganer?

B ● *(tøver)*
Nej ... ikke sådan rigtigt. Har jeg skrevet det?

C ■ *(smiler)*
Nej, nej. Vi har allerede så meget til fælles, kan jeg mærke

B ● ... og så viser du mig dit yndlingsspot på de omkringliggende klipper

(de går til POOL)

Wow, har du fundet det?

C ■ Ja, det har jeg fundet

B ● Ej, hvor er du god

(de sætter sig)

Og så sidder vi der, og... og... og... så kigger du mig i øjnene, mens du bider dig i læben med din lille vampyrtand. Det er 'point of no return'

C ■ *(løfter øjenbrynene)*
Og hvad sker der så?

B ● Frugt, vi spiser frugt

C ■ Varm overmoden frugt

B ● Frugt, som vi spiser fra hinandens hænder!

C ■ Vi svømmer!

B ● Vi falder i søvn i solen!

C ■ Citrontræer!

B ● Sved!

C ■ Resten af ferien er vi uadskillelige

B ● Vi tager til en forlystelsespark ved den nærmeste strand og bruger alt for mange penge

(de bevæger sig i retning af SOVEVÆRELSE)

C ■ Du spiser en mærkelig lokal snack

B ● Den er altså slet ikke så dårlig!

(de står i døråbningen)

B ● Og så kommer kærlighedsmontagen!

(de løber ind i SOVEVÆRELSE)

(mens C ■ snakker, mimer B ● billeder til)

C ■ *(drejer rundt om sig selv)*
Og der er en... karrusel! Og vi kører rundt og rundt og rundt og rundt... og jeg bliver helt svimmel

(C ■ og B ● snurrer rundt om hinanden)

Og du har købt mig en softice...

(B ● mimer softice-køb)

Nej, 20 softice! Og du giver mig alle de her softice, og jeg siger: "Skat, er du skør? Jeg kan ikke spise alle de softice!" Men du siger bare: "Bare del dem med de andre!" Så jeg begynder at give alle i karrusellen softice. Og karrusellen går hurtigere og hurtigere, og al isen flyver ind i folks ansigter. Og vi griner. Og du er så smuk, jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvor smuk du er.

Og jeg kan mærke, at jeg har følelser for dig. Og jeg tror, du har følelser for mig. Men vi taler ikke om det, og jeg har lidt lyst til at snakke om det, men jeg er også bange for at ødelægge alt med ord, så jeg ønsker, at vi bare kan blive lidt i den usagte kærlighed endnu. Når vi ær hinanden på ryggen, tror vi, det betyder den samme ting... Men stop! Der er ikke plads til tvivl i kærlighedsmontagen, op på hesten igen rundt i karrusellen!

(B ● mimer pileskydning)

Og pludselig har du fundet en af de der boder. Du begynder at skyde med bue og pil, og du vil vinde mig den store bamse. Der er aldrig nogen, der har vundet noget til mig! Og jeg synes, du ser så hot ud, når du skyder, du er som Robin Hood! Og du skyder og skyder, og pludselig kan jeg ikke lade være at... jeg bliver nødt til lige at...

(C ■ går ind i de usynlige piles bane)

(C ■ falder dramatisk om fra tre pileskud)

B ● Neeeeeej! NEJ, nej, nej!

C ■ *(hæs, dødsrallen)*
Sig til de andre, at...

(B ● rusker i C ■)

B ● Nej, nej, vi skal ses igen, lad det ikke bare være en ferie, lad det altid være sådan her, lad det altid være forår

C ■ Men det er jo ikke forår, det er efterår, og jeg er bange for, at du skal give slip lige så let som bladene...

B ● Stop, lad os være frosne hyben, fanget i en evig blomstring, mellem deres rådne venner

C ■ Kys mig

B ● Vær stille

C ■ Sig noget

B ● Kom her

C ■ Sno mine krøller i nakken om dine fingre, rundt og rundt

B ● Jeg bliver altid svimmel, når mine ben ikke kan røre jorden, ligegyldigt hvor højt oppe jeg i realiteten er

C ■ Jeg er bange for, at du skal forlade mig, og derfor forlader jeg dig

B ● Nej, vi må træne vores kærlighed, så den kan blive ekstra stærk, dødløft med vores hjerter. Vi kan for evigt se de film, du har lyst til, jeg har bare lyst til at se dem med dig

(B ● løfter og krammer C ■ bagfra)

C ■ Hvor længe kan man holde et kys på en film?

B ● To minutter, hvis man først har set, at der ligger en bombe under sengen

(de kigger på sengen)

C ■ + B ● i kor Tik-tak, tik-tak, tik-tak...

B ● To ure, der går i takt

(beat)

(de løsner op i deres kropssprog, som efter en scene er ovre)

C ■ Okay, det var ret fedt...

B ● Ja, det fungerede virkelig godt

C ■ Men det var også lidt for let på en måde, ik'? Hvad med at vi sagde, at vi bor i hver vores land? Og nu prøver vi ligesom det her 'long-distance', hvilket på en måde er ret hot, men også lidt hårdt. Og nu er der gået noget tid, siden vi har set hinanden sidst. Og så har vi prøvet at overkompensere for det ved at tage på en overdreven romantisk ferie

B ● Ja, og nu skal vi overkomme den afstand, der findes

C ■ *(går og ordner sengetøjet imens)*
Og jeg spørger dig, om du har lavet noget spændende på det sidste, som du ikke har fortalt mig om

B ● Og jeg siger, at jeg ærligt talt ikke rigtigt kan huske det. At tingene har været lidt mudrede. Og så spørger jeg dig om det samme

C ■ Og jeg siger, jeg heller ikke rigtigt kan huske, hvad der er sker i mit liv, at jeg før vores tur havde kigget i min kalender, for at prøve at genopfriske min hukommelse og finde gode samtaleemner – piiiinligt – men at nu er det hele væk

(imens B ● snakker, folder C ■ dynen rundt om sig)

- B ● Og så står vi lidt der. Og jeg savner min følelsesring som et kompas, jeg kan orientere mig mod

(gnider om usynlig ring på fingeren)

"Hjæælp, fortæl mig om mine følelser har forandret sig, hvad betyder lilla? ... eller er den indigo?"

- C ■ Men så snart vi ligger i sengen uden tøj på, er afstanden forsvundet

(C ■ giver et hjørne af dynen til B ●, som hiver i det, så C ■ bliver snurret rundt, og de begge to lander i sengen)

- C ■ Så er vi Yoko og John, der aldrig forlader sengen, det er en happening... and this is where the magic happens

- B ● Vi har fået indopereret stomiposer og sondemad, så vi aldrig skal fjerne os fra sengen, men bare kan drive ind og ud af hinanden ind og ud af søvnen

- C ■ Og hver morgen, når vi vågner, spørger vi den anden: "Hvordan har du sovet?"

- B ● Godt, hvad med dig?

- C ■ Helt ok, men jeg havde sådan en lidt crazy drøm, at jeg havde det marsvin, jeg havde som barn, og at min mor kom på besøg og skar marsvinet over i to, og så løb begge dele rundt hver for sig, hvad tror du, det betyder?

- B ● *(vender sig om, uinteresseret)*
Det ved jeg ikke

- C ■ *(sætter sig op på kanten af sengen)*
Så sidder vi ved siden af hinanden og kigger ned i vores mobiler, sender nogle ting til hinanden

- B ● Det er os, skriver jeg og sender en video af to dyr

- C ■ Ja skat, det er så meget os

(rejser sig, kigger ud ad vinduet)

(beat)

- B ● Og solen falder ind fra vinduet på samme klodsede måde, som du

tager din jakke af, når du kommer hjem fra arbejde, helt umulig og helt umulig ikke at elske, er der aldrig nogen, der har lært dig, hvordan man tager tøj af? ... eller på? ... Ved du ikke, hvordan man vasker en uldvask? ... koger ris?

- C ■ *(kigger på B ●)*

Hvad tænker du på, siger jeg

- B ● Ikke noget, siger jeg, men jeg tænker på, at jeg godt nogle gange kan tænke, at du elsker din mor mere end mig

- C ■ Hey, jeg har sagt, du skal stoppe med det med min mor. Det er overhovedet ikke rigtigt!

- B ● Shh, du kan ikke høre, hvad jeg tænker jo

- C ■ Nårh nej, men det er også lige meget, fordi det, jeg tænkte på, var, at... ej, jeg kan slet ikke, du har revet mig helt ud af det nu

- B ● Kan du prøve at lade være at tænke på din mor i to sekunder?

- C ■ Okay, men så var det også lige meget alt det med min mor, for så var det, at det, jeg tænkte på, var, at... hvis du virkelig kendte mig, ville du heller ikke elske mig. For jeg har et mørke indeni mig

- B ● Og jeg kan se, at du ser taktsom ud, du er altid en åben bog, når der er noget, der nager dig, dine små rynker i panden. Hvad tænker du på, spørger jeg dig

- C ■ Øhh, ikke noget, jeg tænkte bare på, hvad vi skulle lave i dag

- B ● Men jeg kan mærke, at det hele bobler under overfladen, som var vi to slumrende vulkaner, der bare ventede på at eksplodere en sidste gang

(kigger hinanden i øjnene)

(beat)

- B ● Jeg skal lige tisse

(B ● går)

(C ■ bliver liggende)

SCENARIO 6
(D ● + C ■)

- D ● *(D ● dukker op fra under dynen)*
Godmorgen, hvordan har du sovet?
- C ■ Helt fint, men jeg havde bare den underligste drøm med min mor, jeg var...
- D ● Okay, men jeg har en ny idé. Hvad med at vi er to fremmede, der vågner op ved siden af hinanden en morgen
- (C ■ rykker tættere på D ● i sengen)*
- D ● Fremmede, sagde jeg
- (C ■ rykker væk)*
- Ja, og pludselig kommer vi til at snakke om en lidt for alvorlig ting, som, som...
- C ■ Finanskrisen?
- D ● Ej... hvad med...
- C ■ Døden?
- D ● Ja, så godt kender vi slet ikke hinanden, men pludselig kommer vi bare til at snakke om det. Måske starter samtalen med noget omkring... rastløshed. Jeg føler mig bare lidt rastløs, siger jeg. Jeg har bare den her følelse, jeg ikke kan slippe. At når vi er på ferie, glider tiden mod døden uden noget til at holde én fast, forstår du, hvad jeg mener?
- C ■ Hmmm...
- D ● Man føler sådan et "moralsk imperativ" til ikke at arbejde. Men hvad hvis jeg pludselig får en idé? Hvad hvis jeg pludselig vil "sætte mit præg på tilværelsen", mens de andre ligger i poolen? Eller hvad hvis jeg bare vil ligge i poolen resten af mit liv og aldrig arbejde mere? Man bliver så sløv i varmen...
- C ■ Og før jeg kan nå at stoppe mig selv, kommer jeg til at fortælle dig om... dengang jeg var yngre, hvor jeg troede, at alle mine tanker blev skrevet ned i en kæmpe stor bog, og at bogen ville blive givet til mig, når jeg døde, så jeg kunne læse den. Derfor prøvede jeg altid

at tænke i tredje person i datid. Så det ville føltes som en historie, når det alt sammen blev puttet sammen en dag. Jeg ved ikke, hvor jeg fik den idé fra...

- D ● Du har altid været lidt selvoptaget
- C ■ ... men jeg ved, at jeg var meget bange for at dø, og at jeg kun kunne forestille mig min egen død, hvis jeg vidste, at hele mit liv ville være bevaret i en bog
- (D ● sætter sig i vinduet)*
- D ● Mmm...
- C ■ Du er stille lidt. Men nu har vi ligesom allerede bevæget os ud på dybt vand, og så begynder du at fortælle mig om...
- D ● ... de dage, hvor jeg ikke føler, det giver mening, livet. Hvordan jeg ofte, når jeg står på et højt sted – på en tagterrasse for eksempel forestiller mig, hvordan det ville være at...

(kigger ud ad vinduet)

Hvordan jeg kan huske, at nogen engang forklarede mig, at det sug, man får i maven, når man tænker på ikke at eksistere, det er det, som er intetheden. Altså intetheden er suget. Det er det sug, som jeg også får, i maven, når jeg tænker på universet eller ser en naturdokumentar... Eller det sug i maven, jeg får, når jeg har været meget social og omgivet af mennesker konstant i længere tid, og så pludselig er alene. Det er som om, jeg kun forstår tidens gang, når jeg er alene. At livet bare altid allerede er sket. At tiden altid er "dagen efter" eller "senere samme aften", hvor jeg prøver at stykke sammen, hvad der skete, hvordan jeg endte her. At livet er alt det udenom. Når jeg tænker på det, får jeg et sug i maven. Eller måske er det et hul. Eller begge dele. En form for gennemtræk

- C ■ ... Er du sulten?
- D ● Ja
- C ■ Også mig...
Og så går vi ud til morgenbuffeten, officielt bor du her ikke, men jeg smugler dig med ind

(de går ud til BUFFET)

Eeej, se hvor skønt!

(C ■ giver nogle skiver hvid toast til D ●)

(de sætter sig og spiser)

(D ● begynder at græde)

(C ■ prøver at ignorere det)

C ■ Her er skønt, hva'?

(D ● svarer ikke, fortsætter med at græde og spise)

Lækkert...

Mmmm...

(sådan står det på i noget tid)

C ■ Ej, jeg ville mega gerne blive, men jeg er lige kommet i tanke om, at jeg har lovet at hjælpe en ven med at flytte, jeg er virkelig ked af det, men jeg bliver nødt til at gå nu

(C ■ klapper halvhjertet trøstende D ● og forærer D ● sine egne toastrester)

Her, tag den her. Det er jeg frygteligt ked af

(C ■ går ud ad døren)

D ● *(stadig grædende, råber)*
Okay, okay, jeg har den nu!

(rejser sig op)
Hvad med at...

(stopper langsomt med at græde imens)

Jeg er en undercover reporter forklædt som en 17-årig gymnasie-elev. Og du er min lærer, der er blevet forelsket i mig. "Are you sure you're 17 years old?", spørger du. Superproblematisk! Selvom jeg selvfølgelig ikke er 17. Der sker aldrig noget mellem os, men du finder ud af, at jeg har snydt dig, og du tror, at jeg vil 'expose' dig, men det vil jeg ikke, for jeg er også forelsket i dig, og jeg har aldrig fået mit første kys, og jeg har besluttet mig for, at det skal ske med dig, så nu har jeg skrevet et 'public announcement' til dig, om at hvis du kan tilgive mig, skal du komme hen og møde mig på et stort sportsstadion, og så står jeg lige der. Mens det tæller ned. Hvis du ikke er kommet, inden tiden er gået, så kommer du ikke. Og publikum råber med i de døende sekunder. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.

Og så kommer du løbende i sidste sekund

(B ■ kommer løbende ind)

Yes!

B ■ Jeg nåede det! Og så kysser vi!

(de kysser ikke)

Og pludselig lægger jeg mig på knæ og frier til dig. Jeg har fundet din gamle 'mood'-ring og bruger den som en forlovelsesring

D ● Men så var det, at jeg tager ringen og holder den ud over vulkankrateret

(løber hen til den lille vulkan i SOVEVÆRELSE, råber)

DET ER HEROVRE! KOM!

(holder ringen ud over lille vulkan)

B ■ Jah... men så sagde jeg...

(forvirret)

... pas godt på den?

(beat)

Nååårh, jeg mener, ødelæg den! Kom så! Smid den i ilden!

(D ● får et mærkeligt udtryk i ansigtet, kigger på ringen, draget af den magiske tiltrækningskraft)

B ■ Hvad venter du på? Giv slip

D ● Ringen er min!

(tager ringen på)

B ■ *(skriger)*
Neeeeeeeeeej!

D ● Hvad er det så, der sker?

B ■ Så er det noget med, at så falder du ned i krateret

D ● Nå ja, men så tager du min hånd og hjælper mig op igen

(de ligger på gulvet og griber fat i hinanden, B ■ hiver D ● op på sengen)

D ● Det er slut, den er væk, den er væk...

B ■ Hvis jeg nogensinde skulle giftes med nogen...

(B ■ græder falsk)

D ● Jeg er glad for at være her med dig, ved verdens ende

(B ■ rejser sig op, skifter udtryk)

B ■ Hvad laver du nu dernede? Vi har så meget arbejde foran os!

(beat)

D ● Nå ja, selvfølgelig

B ■ Velkommen til mit nyhedsbrev om vulkaner. Skriver du ned?

D ● *(skeptisk)*

Klart..?

(leder efter noget at skrive med, ender med at bruge sin klipklap som notesblok)

B ■ Vulkaner er vore venner

D ● *(gentager, lavt)*
Vulkaner er vore venner

B ■ Ja, du behøver ikke gentage mig, bare nøjes med at skrive det ned

(D ● følger B ■ rundt i rummet, mens de snakker)

Min interesse for vulkaner begyndte, da jeg som dreng læste Jules Vernes bøger, bl.a. *Rejsen til Jordens indre*. Jeg tog arbejde som rejseleder med det hovedformål at komme ud i verden og studere vulkaner. Mens jordens hjerte slog, bankede mit hårdere og hårdere for vulkanerne. Drivkraften for mig har altid været en ukuelig interesse for vulkanernes hemmeligheder, hvorfor mennesker bor ved dem og på dem (!), men også om kontrasten ved både de ødelæggende og skabende kræfter, som vulkanerne trods alt repræsenterer... Blodfest, oprør, ildbjerge!

(D ● himler med øjnene)

Min vulkaninteresse gik i udbrud igen, da jeg vandt i Otto Leisners Kvit eller Dobbelt. Herefter var det nemmere for mig at arrangere studierejser, lave film om vulkaner samt skrive bøger og holde foredrag, samtidig med at jeg underviste i geologi på Københavns Universitet

(B ■ holder om D ● bagfra og peger på notesblok-klipklappen)

Ja, du kan bare skrive "KU"

D ● Undskyld, jeg tror ikke lige, jeg forstår den her fantasi

B ■ Vi snakker geologi her, det er ikke fantasi. Det er na-tur-vid-en-skab. Det er et langt større perspektiv. Geologi handler også om fremtiden, så du kan godt begynde at interessere dig

D ● *(ikke overbevist)*
Helt sikkert

(u-entusiastisk)
Skal det også med?

- B ■ Nej, stryg det. Kan du tilføje en kasse i bunden med ugens vulkancitat?
- D ● *(vrængende)*
Ugens vulkancitat!
- B ■ Mit citat om vulkaner er: "Vulkaner er ikke til at spøge med, men de er heller ikke til at undvære. De har nemlig skabt den luft, vi til daglig indånder og det lige så uundværlige vand i verdenshavene, som intet liv kan undvære. Vulkaner repræsenterer lige såvel som de store verdensreligioner det gode som det onde"
- (D ● tager notesblokken/klipklappen på som hat)*
- D ● *(i en dramatisk stemme)*
"Det onde!"
- B ■ *(ignorerer D ●)*
Vulkaner er lige så meget vores venner, som de er vores fjender...
- D ● *(forvandler notesblok/klipklap-hatten til en pistol og skyder med den)*
Fjender! Pew pew!
...

Det her er fucking kedeligt
- B ■ *(hæver stemmen og går mod D ●, der går skræmt bagud)*
Kedeligt? KEDELIGT? Synes du, vulkaner er kedelige?! Synes du også, det er kedeligt, at de kan forvandle dine lunger til sten..?
"Vi har ikke brug for en guide," sagde de. "Vi har ikke brug for en guide!" HA! DE SKAL FÅ VREDEN FRA MAGMAENS FURIER AT MÆRKE!
- (D ● kaster sin notesbog/klipklap-hat-pistol på B ■)*
- (B ■ falder om)*
- B ■ *(kommer til bevidsthed)*
Øh undskyld, hvad skete der lige
- D ● Du begyndte at rable om vulkaner
- B ■ Undskyld, jeg føler mig lidt svimmel... Er der meget røget her?
Host, host!
- D ● Lad mig hjælpe dig!

(bruger notesbog/klipklap-hat-pistolen som en vifte)

- B ■ Nej, jeg har brug for vand!

(B ■ vælter ud af rummet)

SCENARIO 10

(D ● + A ■)

A ■ *(kommer ind i det andet rum, tager en skive toast fra morgenmadsbuffeten og vifter med den og snakker med sig selv)*

Det er den sidste dag på jorden, og jeg synes, det er lidt u-handy, hvis vi skal gå fra hinanden, sidst var min undskyldning, at det ikke ville være fair, fordi du lige havde mistet dit job, gangen før det var din kat syg, jeg er loyal som bare fanden, men jeg kan ikke finde ud af, om jordens undergang er verdens bedste eller verdens dårligste undskyldning

(A ■ går hen til døråbningen mellem SOVEVÆRELSE og BUFFET og kigger på D ●, som står med ryggen til i SOVEVÆRELSE)

A ■ Ser du en anden?

(D ● står med ryggen til)

D ● Hvad snakker du om? ... Hvem har sagt det?

A ■ Det er lige meget. Gør du, eller gør du ikke?

D ● Nej, selvfølgelig ikke

A ■ Lad være at lyve for mig, sagde jeg. Kig på mig. Jeg spørger dig, ser du en anden?

D ● Ja

(A ■ kaster med toastskiven)

(den lander på sengen)

D ● Ej, det er ikke nogen reaktion. Hvis jeg indrømmer det, skal du komme med en ordentlig reaktion. Lad os prøve igen

(D ● giver toastskiven til A ■ igen og stiller sig tilbage til samme position som før)

A ■ Ser du en anden?

D ● Ja

(A ■ begynder at græde rigtigt)

D ● Ej, er du okay?

A ■ Jeg havde ikke regnet med, at det ville gøre så ondt

D ● Vi øver os bare

A ■ Åh, jeg føler mig stadig lidt svimmel, der er stadig sådan lidt røget her, er der ik'?

(D ● bruger toastskiven som en vifte for at køle A ■ ned)

D ● Det er jeg ked af, er der noget, jeg kan gøre for dig?

A ■ Nej, jeg er bare... forvirret. Jeg har glemt, hvad der er inde, og hvad der er ude, hvad der er mig, og hvad der er dig, og hvad det var, vi havde gang i. Jeg tror, det her hotel gør noget mærkeligt ved mit hoved, jeg har det, som om alt smelter sammen, forstår du, hvad jeg mener? Hvornår stod vi op?

D ● Øhh, det kan jeg ikke huske

A ■ Kan du ikke bare lade mig være lidt alene?

D ● Jo, selvfølgelig

(D ● går ud ad døren)

(A ■ sidder i vindueskarmen i SOVEVÆRELSE)

- A ■ Kan du ikke bare lade mig være lidt alene? siger jeg uden at vide, hvilken lavine af begivenheder jeg sætter i gang. Dage bliver til måneder, måneder bliver til år, kar bliver tømt for blod, et insektbid fylder hele følelsesfeltet, en dum bums har taget bo på næsen... "Du er en 'charity case', bums, en parasit, skrid med dig!". "Forfængelighed er menneskets måde at håndtere livets håbløshed på", ville bumsen sige.

Såret er stadig lidt åbent, da telefonen ringer

(C ● laver et videoopkald til A ■ fra POOL)

- C ● Haadddeeeeløøøj haddelluuut, hahaha, hvordan går det?

- A ■ Øh fint, jeg er bare...

- C ● Undskyld, jeg kan ikke høre dig så godt, jeg ligger bare lige det skøønneeste sted. Laaanzaroot, har du hørt om det

- A ■ Ja, jeg...

- C ● Det er sgu da meget dejligt, man altid kan finde et sted på den her klode, hvor der er varmt! Men snart behøver vi ikke rejse så meget mere for de varme grader... – ej upsiii, det må man ikke sige!

(hvisker)

Husk at købe en masse badetøj, siger de i nyhederne.

Nå, men egentlig ringede jeg bare for at sige, jeg er kommet vide...
(host) Jeg er ankommet! Jeg bor her i sådan en R&BnB med mine to skønne nye kærester.

(kigger rundt)

Ja, de er lige ude at købe ind. Vi skal have whiskey sours i aften, med citroner fra haven, muuums siger jeg bare. Hvad vi får tiden til at gå med her? Ja, tak fordi du spørger. Men hvor skal man starte hende? Det er altid så svært at fortælle om en ferie og få det hele med, synes du ikke? Enten så bliver det ligesom sådan: heey, vi spiser dejlig mad hver dag og bader og kys kys kys, eller også bliver

det sådan: super eksistentielt, ferien der ligesom siger: "Her kan du være hvem som helst, eller hvem vil du være i dag, eller hvorfor være dig når du kan være en anden?" Og jeg er bare sådan: Helllloo, I'm thinking about starting a new life on the Canary Islands and this whole situation has gotten me thinking really hard about what qualities I want in my life and what people and energy I need around me you know. Jeg føler bare sådan, at det så hurtigt bliver én fortælling, som jeg går og fortæller alle om min ferie, og så bliver den fortælling ligesom fortællingen om mig, og sådan hvem er jeg i dag? Eller hvem er jeg i livet? Eller sådan puhhhh... altså det var ligesom din fortælling om mig, som startede det hele dengang ligesom, altså du låste mig ligesom ind i sådan et narrativ...

- A ■ Hey, det er ikke fair, hvad mener du med det?

- C ● Ej ej, lige meget altså let's not dwell by the past... Jeg ringede faktisk også bare lige for at høre, hvordan det går med dig?

- A ■ Jeg... Jeg ved ikke, om jeg tror på kærligheden mere

(C ● er distraheret, kigger sig rundt)

- C ● Ej, sorry det ville jeg gerne høre noget mere om, men nu kan jeg høre, at de andre er tilbage med driinks, så nu bliver jeg lige nødt til at hjælpe med at presse nogle citroner, tror jeg, adieuuu, søde!

(C ● går fra telefonen uden at lægge på, siger hej til de to usynlige kærester og henter drinks)

- A ■ *(først til telefonen, så ud i luften)*
Jeg ved ikke, om jeg tror på kærligheden mere... Sidst jeg troede på kærligheden, var dengang, jeg så *Before Sunrise* og købte ind på fortællingen om at møde en fremmed i et tog, at stå af og gå gennem Wien sammen med hver sin bog under armen: Jesse læser en Klaus Kinski-biografi, Celine læser George Batailles *Historien om øjet*. Det er den perfekte våd-ung-akademiker-drøm. Og de snakker om at være lavet af stjernestøv, og de kysser i en park, men udveksler ikke telefonnumre, fordi de er bange for langsomt at ødelægge deres relation. De aftaler i stedet at mødes i Wien igen et halvt år efter, en utrolig sød og utrolig dum plan, der selvfølgelig ikke lykkes.

I to'eren, *Before Sunset*, møder vi dem ni år efter i Paris, hvor de genforenes og går og savler over hinanden, mens de brokker sig over hver deres ulykkelige, passionsløse ægteskab. "Memories are a wonderful thing if you don't have to deal with the past", siger Celine til Jesse, og jeg tænker, at fortiden altid er allerbedst, når man ikke behøver at forholde sig til den, men bare kan romantisere

den, fjerne de triste dele og genskrive fortiden i fremtidens navn. Selvfølgelig ved Jesse og Celine godt, at de romantiserer den aften i Wien. De ved godt, at det nok ikke ville gå i dag, men de er alligevel draget af det, det farlige, det forbudte.

Du har altid fortiden med i sengen, og du har altid dine forældre med i sengen, siger de. Og du kan prøve at undslippe den ved at omskrive sex til en historie om én person, der servicerer en anden, eller én person, der bliver brugt af en anden, at forsvinde i nogle andres begær, og du kan prøve at undgå ordene, at slippe for at snakke, men på et tidspunkt er der en person, der ligger der og kigger på dig og spørger: "Hvad tænker du på?"...

Hvorfor bliver alle så bange for det spørgsmål? En nervøs trækning i ansigtet: "Ikke noget" eller "Hvor smuk du er", men egentlig tænker de på fortiden, på en anden person eller på deres forældre eller på døden eller på, at de skal på toilettet, eller på en opgave de skal løse på deres arbejde, eller det hele på én gang...

Og når du endnu engang nægter at tale med mig om "det", bliver jeg til Celine på deres Grækenlandsferie i tre'eren, *Before Midnight*, nu et officielt par med tvillinger på bagsædet. Jeg kigger ud af bilvinduet, et beat, og så siger jeg: "This is it. This is the ticking bomb, that will destroy our relationship", ikke på en vred måde bare på en konstaterende måde.

Du havde aldrig svar på hånden. Du havde brug for tid til at tænke, tid til at overveje tingene, før du vendte tilbage til mig omkring mit spørgsmål. Det var, som om din hjerne i hvert fald ikke bekymrede sig om andre ting, end det der var lige foran den. Så kunne du se ud som en hund, helt lykkelig og optaget, glad og tom i ansigtet, ikke skyggen af en fure, en nagende tanke, en tikkende bombe, mens du vinkede til mig ude fra bølgerne: "Halløøøøjl!" I næste billede sidder vi inde på stranden og kigger på, at solen går ned. Jeg er Celine, og du er Jesse, og jeg kigger på solen og siger: "Still there". "Still there". "Still there". "Gone". Og jeg kigger på dig, du smiler til mig. Det er umuligt for mig at identificere, hvornår det var, du forsvandt. "Still there". "Still there". "Still there?"

(D ● kommer ind ad døren)

D ● Så, ikke sidde der og mukke, vi skal til fest!

A ■ Øh... Hva'?

D ● Så var det jo, at vores fly blev aflyst på grund af askeskyen...

A ■ Aske-hva'-for-noget? Eller nåhh... ja, det var det jo!

(de går ind i BAR)

D ● Så nu var vi ligesom strandet på det her resort på den her ø midt i ingenting. I starten er der noget komisk over det, vi synger karaoke...

A ■ Hotel California!

D ● Ja! *You can check out any time you want, but you can never le-eeeeaveeee*. Og vi griner og drikker drinks, "isolation discount" får vi af bartenderen

A ■ Og du smiler og genfortæller mig en anekdote, som bartenderen lige har fortalt dig. Og jeg driller dig og siger, at I virkelig er blevet-tætte, hva'? Eller jeg er i mit mere strenge humør og siger: "Du ved godt, det bare er hans job at være sød ikke?"

D ● Og jeg affejer dig, shh, nu skal jeg op og synge

(vender sig mod tv'et)

Flames to dust. Lovers to friends. Why do all good things come to an end...? Come to an end... Come to an...

(opdager A ■, der ser ked af det ud)

Ej, måske er det ikke den, jeg synger, det var bare lige asken, som fik mig til at tænke på det. Jeg mente selvfølgelig...

Baby, baby, baby... When you touch me like that... When you hold me like that... It was gone with the wind. But it's all coming back to me

(A ■ smiler, synger lidt med)

(D ● synger videre, mens A ■ snakker)

When you see me like this. And when I see you like that. Then we see what we want to see. All coming back to me. The flesh and the fantasies. All coming back to me. I can barely recall. But it's all coming back to me now...

- A ■ Og mens jeg står der og kigger på dig, tænker jeg på, hvor smuk du er, og... at denne nat lige er startet, og måske slutter den aldrig. Måske er nattens ende også jordens ende, og i en følelse, der består af både glæde og sorg, længes jeg efter dette øjeblik, før det overhovedet er forsvundet. Det er som om, øjeblikket allerede er et minde. At selvom jeg er i det, er jeg på en eller anden måde blevet transporteret ind i fremtiden, hvor jeg kigger på nutiden, der udfolder sig, som om den var fortiden.

"Alt forener sig med alt andet, og når dette føles som smerte, kalder man den nostalgi."

(D ● ligger på gulvet og nynner lidt videre på sangen)

(A ■ bryder karakter)

Nej, jeg kan ikke det her... Du har ikke været dig selv, siden vi kom til hotellet

- D ● Jamen, var det ikke det, du bad mig om?
- A ■ Nej, jeg mener også, når vi ikke er nogle andre, så er du heller ikke dig selv
- D ● Jeg vil bare gerne vise, at jeg kan ændre mig, eller at vi...
- A ■ Jeg vil ikke have, du skal ændre dig. Eller jo, men jeg vil have, at du skal ændre dig, så alt kan forblive det samme, kan du ikke forstå det?
- D ● Tror du virkelig, alt kan blive det samme igen, efter det der skete?
- A ■ Hvad var det egentlig, der skete?
- D ● Jeg kan heller ikke huske det. Jeg kan huske, at det ikke føltes som en direkte trussel, at "det" bare sådan var der, og hvor hurtigt vi vænnede os til, at "det" var der
- A ■ Jeg har aldrig været så god til forandringer
- D ● Nej, det har jeg heller ikke, vi er begge to nogle stædige væsener,

der insisterede på, at de gamle måder stadig var vores

- A ■ Men når du siger "det", tænker du så på det den aften, hvor...
- D ● Nej, jeg tænker ikke på nogen aften. Eller nogen afgrænset begivenhed. Jeg tænker på "det" som summen af alle tingene, som en kraft, der kan tage mange former, et jordskælv, en komet, et vulkanudbrud, den opvask, der aldrig er blevet taget. "Det" er vores hjælpeløse bevidsthed, "det" er vores utilstrækkelighed
- A ■ Sådan har jeg aldrig hørt dig tale før
- D ● Nej, jeg er jo heller ikke mig selv
- A ■ Jeg tror, der er noget, du ikke fortæller mig. Eller jeg tror ikke, du ved, hvad du faktisk savner. Så du snakker om "det", og du gør det til en generel filosofisk diskussion, men du snakker bare om "det", så du slipper for at sige, at "det", du gerne vil have, er et kram og en person, der siger, at "det nok skal gå".

Og så siger vi, jeg er den, der krammer dig og siger, at "det" skal nok gå.

Kom med

(de går udenfor til SØ)

SCENARIO 13
(ALLE ■ + ●)

(A ■ og D ● står inde på land og kigger på B ■ og C ●, som sidder på en seng, der flyder rundt i midten af SØ)

B ■ + C ● i kor Og så står vi der

A ■ + D ● i kor Og så sidder vi der

B ■ + C ● i kor Det kan gå to veje nu

A ■ + D ● i kor Det kan gå to veje nu

A ■ Én vej, hvor vi elsker hinanden

B ■ Og én, hvor vi ikke gør

D ● Én, hvor verden går under

C ● Og én, hvor den ikke gør

A ■ Og så uendelige variationer af det

B ■ Hvis det var den sidste dag på jorden, ved jeg ikke, om jeg ville bruge den med dig

D ● Jeg kan ikke finde ud af, om jordens undergang bare er et symptom for min depression

C ● *(lægger hånden på B ●'s nakke)*
Men så kysser vi. Det skal jo slutte med et kys!

A ■ *(lægger hånden på D ●'s nakke)*
Forsegles!

C ● Og den ene af os kan mærke det

D ● Og den anden kan ikke

B ● Og det hele vælter sammen omkring os

(B ■ og C ● lægger sig ned på sengen)

A ■ Eller også gør det ikke

(A ■ og D ● bliver stående og kigger på B ■ og C ●)

INTRODUCTION

RESORT is an exhibition and performance by Filip Vest that took place at Møstings between March and June of 2023. The exhibition takes the form of a surreal holiday paradise where disaster lurks just beneath the luxurious surface. The performance revolves around a couple who have gone on holiday to a resort to fix their relationship. They begin a role play, pretending to be two strangers meeting in a hotel bar. But as they try out different scenarios, they slowly lose control of the game and their sense of self. At the resort everything appears porous. Nature and culture, identities, and relations, past, present, and future coalesce. *RESORT* enters a conversation with the current climate and biodiversity crisis through the lens of a crumbling relationship. Movements small and large affect each other: plate tectonics and relationship dynamics, a breakup and/or the end of the world.

Filip Vest (DK, b. 1995) holds an MFA from Malmö Art Academy. Through performances, installations, films, and texts, they examine queer love, loneliness, and desire in the 21st century. Applying rehearsal methods from theatre, they test the relationship between the script and the body to investigate the different ways we perform our identities and relations.

Vest's universe is inhabited by a vast network of things of different scales, each affecting the other: climate change and crumbling relationships, role play, doomsday karaoke and re-enacted kisses, a bird falling in love with a statue, and a frog having a breakdown in the middle of a striptease. Through mobile phones, walls and windows, the characters communicate and miscommunicate across species and time while attempting to make themselves legible to each other.

Filip Vest has previously shown their work at SMK, Copenhagen Contemporary, Møstings, Nikolaj Kunsthal, Arken, Den Frie, Charlottenborg, Roskilde Festival, Tallinn Kunsthal, and at Manifesta13.

THE COUPLE (■ + ●): A nameless couple.

THE COUPLE consists of the characters ■ and ●, interchangeably played by four different actors as the scenarios change. The actors are represented by letters (A, B, C & D). When the text reads 'A ■' it is the character ■ played by the actor 'A'.

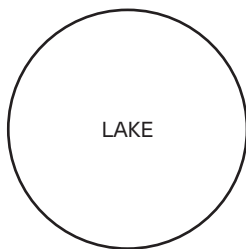
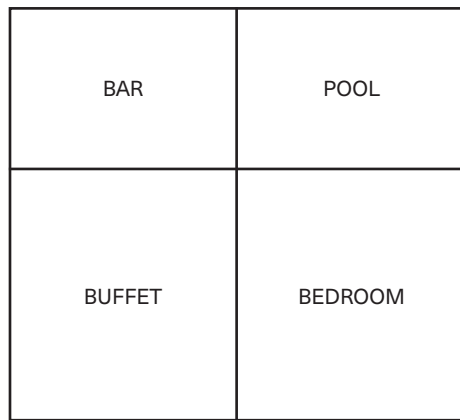
The only way THE COUPLE can be distinguished from one another is that one of them is wearing a dressing gown and the other is wearing shorts and a shirt.

■ = Dressing gown

● = Shorts and shirt

SPACE

The performance takes place in four different rooms and outside on a lake. Each room is designed as a specific part of the fictional resort – a BAR, a POOL, etc. The audience follows the characters around as they move through the different spaces.

DIRECTION AND TEXT:

Filip Vest

PERFORMERS:

Marie-Lydie Nokouda, Kristoffer Eriknauer, Louis Bodnia Andersen, and Emma Silja Sångren

DURATION:

60 minutes

RESORT was originally written and performed in Danish but has been translated for the occasion of this publication.

The exhibition and performance were supported by Statens Kunstfond, Arbejdernes Landsbank, Beckett Fonden, Billeskov, Colour Ceramica, and Rosendahl Design.

(A ■ is sitting in the BAR)

(B ● enters)

B ● *(pointing at the bar stool next to A ■)*
Is this seat taken?

A ■ No, go ahead

B ● *(towards an invisible bartender)*
One Paloma, thanks!

(they sit in silence for some time)

(A ■ drops a teaspoon on the floor)

(beat)

A ■ Whoopsie

B ● Oops... Don't worry, let me –

(A ■ and B ● reach for the spoon at the same time and bump their heads together)

A ■ Goddammit!

B ● Sorry babe! Are you okay?

A ■ Yes, but why are you always so fucking clumsy! How difficult can it be, seriously?

(waving the teaspoon in the air)

Come, let's try again. This is not part of my fantasy...

B ● Ok! So sorry about that!...

(B ● helps A ■ back up from the floor)

(B ● walks out of the room)

(B ● enters the room)

B ● *(pointing at the bar stool next to A ■)*
Is this seat taken?

A ■ No, go ahead

B ● *(towards an invisible bartender)*
One Paloma, thanks!

(they sit in silence for some time)

(A ■ drops the teaspoon on the floor one more time)

A ■ Whoopsie, I'm so clumsy!

(A ■ and B ● both reach for the spoon again, but this time without bumping their heads together)

(A ■ holds the spoon in their hands. Somehow B ● has their hands around A ■'s)

(they look deep into each other's eyes)

B ● ...

A ■ And then you say..?

B ● Uhhmm... Oh yes! "Clumsy is the new sexy"

A ■ Sweetie, you don't have to say it like that, you could also try to improvise right?

B ● What if they don't say anything? And it's just this intense non-verbal exchange?

A ■ Show me

(B ● keeps eye contact and starts licking the spoon sensually while A ■ still holds onto it)

A ■ Mm, and then what?

(B ● hesitates)

(B ● gets up, frustrated)

B ● Never mind. This doesn't work. Let's forget the non-verbal thing... I just feel like we need something to work with. Maybe we could

make up a background story. Like how did we meet each other on this resort? What are our jobs, hobbies, and so on?

A ■ Let me remind you that it was your idea to go on this vacation... "A chance to start over", wasn't that what you said?

B ● But we still love each other... just a little less than before, right?

A ■ Hey, what about you make up a scenario for us instead?

B ● Sure. Can I narrate my thoughts?

A ■ Yes, you can do it any way that you like

B ● Ok, here we go!

(B ● walks into the BUFFET and talks to A ■ from the other room)

So... you're in the bar...

(A ■ sits on the bar stool again)

And I'm looking at you from afar. I'm considering my possibilities. I want to seem casual. Like I'm just on my way somewhere else, and then I just pass you by chance. Then I remember something I was taught in my meagre self-defence training

A ■ Will you get to the point soon?

B ● Give me a minute, I'm just building some background story. So, my teacher said that if you wanted to hit someone, you had to imagine you were hitting a spot behind them. To make sure that you actually put enough power in your blow. And that you weren't stopped by your stupid pacifist brain, which would pull the brakes as soon as your fist touched a surface...

(walking slowly towards A ■ in the BAR while talking)

What I'm trying to say is that... I think I feel threatened by you. By your passivity. By your indifference towards my existence. And in some way, there's always something violent about approaching a stranger. It's terrifying. Their answer – if there is one. The sound of this unfamiliar voice, suddenly emerging from the unknown depths, going -

(B ● now stands in front of A ■)

A ■ What?

B ● ... is the first word I hear you say, as I stand before you with sweaty palms, having broken the silence with the question: "What are you drinking?"

A ■ What?

B ● ... you ask me again, and I have to repeat my question, this time a little less convincingly: "What are you drinking?"

(nervous laughter)

No, maybe I change it, add a bit more context to make it more natural and instead I say: "Uhhmm-I-was-on-my-way-over-there-and-then-I-saw-you-and-thought-I-wonder-what-you're-drinking?"

A ■ *(looking at B ●)*

B ● *(whispers)*
And then it's you

A ■ Uhhm... a "Polar Bear"

B ● ... you say as you look into the remnants of your drink. And I'm looking for the words, the right words for the situation, and then finally I go: "A Polar Bear! It's been ages since I've had one of those!"

A ■ Me too! ... or wait, actually I got one last week

B ● And there we are

And then I ask you: "Do you want another one?"

A ■ No thanks, I'm good

B ● But then you change your mind...

A ■ Wait, actually I'd like another one!

B ● A little while later I return with a drink for each of us and then we start talking. And our conversation is not really about the words, but everything around them. What we're saying is pretty generic, like two strangers who meet each other in a bar in the middle of the night. Let's say one of them is called Bob, and the other one is...

A ■ Uhhm... Charlotte?

B ● Hi Charlotte, I'm Bob. Nice to meet you

A ■ Hi

B ● So what do you do?

A ■ I'm not sure yet... I graduated last spring

B ● Oh, what did you study?

A ■ Philosophy

B ● Oof... what do you do with that?

A ■ I don't know, but I can think about it, a lot

B ● *(laughs)*
It takes a while to figure it out. I'm sure you will, though

A ■ Thanks. I'm sure your mid-life crisis will work out, too

B ● ... thanks.

Then we take turns buying Polar Bears for each other and exchanging information none of us really care about... or maybe we do? Conversations are so weird you know. And at this point I've heard your repertoire of three jokes... and we've been quiet for a while... and we've broken the silence. And we've been looking deep into each other's eyes. And I'm scratching my head trying to figure out if you're flirting with me. And you're convinced that it's very obvious, but in reality you're doing this kind of introverted meta-flirting.

And all of a sudden, the lights turn on in the bar. And we squint our eyes. We bumble out of the bar with the other guests

(A ■ and B ● lean towards each other and bumble out from the BAR and into the BUFFET)

B ● We end up lying on the cold asphalt outside. And somehow my head is on your stomach

(A ■ and B ● lie down on the floor)

B ● And without saying anything we move into a kiss. And there we are, exploring each other's oral cavities with our tongues turned blue from the curaçao in our drinks, squirming on the asphalt like two Chow Chows

A ■ Chow-what?

B ● It's those Chinese dogs with blue tongues? Never mind...

A ■ Uhm...

B ● ... never mind

(B ● moves their head closer to A ■ with closed eyes and puckered lips)

A ■ I don't really feel like kissing now

(A ■ gets up and walks around while B ● is still on the floor)

(B ● opens their eyes and gets up on their elbows)

B ● Maybe we should try those new supplements? I've heard great stuff about it. They based it on these French maritime pines. It boosts your blood circulation, plus the vitamins and folates make you less tired and...

(A ■ sighs)

B ● I just thought maybe we could...

We could also just be us?

A ■ Sure, we can be us, but there has to be some kind of excitement

(A ■ thinks)

(B ● lies down again and closes their eyes)

(A ■ hesitates. Leaves the BUFFET)

(A ■ runs back into the room)

A ■ Help, there's a criminal chasing us, we gotta get out of here!

B ● You're so funny, babe

A ■ No I'm serious!

B ● Sure, why don't you lie down and hide next to me?

A ■ We're running out of time! Come quickly

(A ■ drags B ● to their feet like a ragdoll)

(A ■ squeezes B ●'s hand and runs)

(they run in a circle through the BUFFET, the BEDROOM, the POOL and end up at the BAR)

B ● Calm down

A ■ Shh! He must not hear us

B ● Sorry!

A ■ *(looking in the distance)*
OH NO!

(throwing themselves on the floor)
Ouch, he got me!

B ● Babe! Are you okay?

A ■ Ouch... yes luckily the bullet just grazed my leg

B ● *(whispering)*
Where did it hit you?

A ■ *(whispering)*
Right here

(A ■ points at their leg)

(B ● presses the "wound")

A ■ Ouch ow ow ow

(beat)

A ■ *(changing expression, looking sly)*
But then I realized that you were the criminal...

B ● What? I mean, oh yes. I was the criminal after all

(evil laughter)
HA! HA! HA!

But uhm... I had forgotten why I had captured you

(A ■ looks annoyed at B ●)

(beat)

(A ■ looks into the distance)

A ■ The only criminal act was how we couldn't love each other, when that was the only thing we did

(B ● looks confusedly at A ■)

A ■ (shaking their head)
Sorry I don't know what got into me

(beat)

B ● What if we meet each other online? We're sitting in our rooms, swiping through profiles

(they separate, B ● goes into the BUFFET, A ■ goes into the BEDROOM and continues out the door)

SCENARIO 4-5

(B ● + C ■)

(B ● looks at an imaginary cellphone)

B ● ... And then we see this person who's at the same hotel. And I read your profile text. It's full of clichés: "I love my friends, good food, travelling." But you have a cute vampire-like tooth. And your favourite song is pretty unique. I also have a guilty pleasure for drum 'n' bass

... Wow, and you're only 100 metres away!

(B ● starts walking through the BUFFET towards the BEDROOM, while still looking at their phone)

B ● 80

50

30

(C ■ steps in through the door that A ■ left through)

(B ● and C ■ walks towards each other while counting aloud)

B ● + C ■ 15!

10!

5!

2!

(they meet in the doorway between the BUFFET and the BEDROOM)

(B ● looks at C ■)

C ■ (flirty)
Hey!

B ● Hi

...

There you were

C ■ There I was
(they are quiet for a while)
(C ■ touches their lips)
 Wait, weren't you on that volcano trip earlier?

B ● Yes, I thought I recognized your face from before!

C ■ What a nut, that guide?

B ● Yes...
(laughs)
 He was so old-school
(does a parody of the volcano expert)
 "Volcanoes are no joke!"

C ■ Exactly...

B ● But it was pretty cool when he fried a steak on that volcanic rock

C ■ Yeah ...
(gets a serious expression)
 You're not vegan?

B ● *(hesitates)*
 No... not really. Did I put that in my profile?

C ■ *(smiles)*
 No, no, I just feel we have so much in common already

B ● And then you show me your favourite spot by the rocks
(they walk to the POOL)
 Wow, did you find this place on your own?

C ■ I did!

B ● So cool
(they sit)

B ● And we're sitting here. And then you look me deep in the eyes. And you bite your lip with your tiny vampire tooth. It's the point of no return

C ■ And then what?

B ● Fruit. We eat fruit

C ■ Warm, overripe fruits

B ● That we eat directly from each other's hands

C ■ We swim!

B ● We fall asleep in the sun!

C ■ Lemon trees!

B ● Sweat!

C ■ The rest of our holiday, we're inseparable

B ● We find a local amusement park by the beach where we spend all our money
(they move towards the BEDROOM)

C ■ You eat a weird local snack!

B ● It's actually not bad!
(they're in the doorway)

B ● And then this is the falling in love montage
(they run into the BEDROOM)
(while C ■ talks, B ● makes images)

C ■ And there is a... carousel. And we go round and round and round and... and I get all dizzy
(C ■ and B ● go around in circles)

C ■ And you buy us an ice cream cone
(B ● pretends to buy soft ice)

- C ■ No, you get 20 ice cream cones! And you give me all the ice cream, and I tell you: "Honey, are you crazy? I can't eat all these!!" But you just say: "Don't worry, just share them with everyone!" So I start giving everyone in the carousel ice cream. And the carousel goes faster and faster and all the ice cream just flies into people's faces. And you're so handsome. I can't help thinking about how handsome you are.

And I think that I have feelings for you. And I sense you like me too. But we don't talk about it, and I kind of want to, but I'm also afraid of ruining everything with words, so I wish we can just stay in this unspoken affection. When we caress each other on our backs we think that it means the same thing... but stop, there's no place for anxiety in the falling in love montage, on to the next ride!

(B ● pretends to shoot arrows)

- C ■ Now you're shooting a bow. You want to win me the big teddy bear. No one has ever won me anything! And I think it's so hot, you look so hot when you shoot, you're like Robin Hood! And then I cannot help it... I just have to...

(C ■ walks into the trajectory of the invisible arrows)

(C ■ falls dramatically to the floor, getting shot by three arrows)

- B ● Nooooo! NO, no, no!

- C ■ *(death rattle)*
Tell the others that...

(B ● shakes C ■)

- B ● No it cannot end like this! Don't let this holiday end, let it stay like this. Let it stay spring forever!
- C ■ But it's not spring, it's autumn, and I'm afraid you'll let go as easily as the leaves
- B ● Then let's be frozen rosehip, caught in an eternal blossom among our rotten friends
- C ■ Kiss me
- B ● Quiet
- C ■ Say something!

- B ● Come here!

- C ■ Twist my curls around your fingers, round and round

- B ● I always get dizzy when my legs can't touch the ground, no matter how high up I am

- C ■ I'm afraid you'll leave me, so I leave you instead first

- B ● No! We have to train our love, so it can become extra strong. Deadlift with our hearts

(B ● lifts C ■ embracing them from behind)

- B ● We can see the films you want to see forever. I just want to see them with you

- C ■ For how long can you hold a kiss in a film?

- B ● Two minutes if you know there's a bomb under the bed...

(they look at the bed)

- C ■ + B ● Tick tock, tick tock, tick tock...

- B ● Two synchronized clocks

(they break character, loosen up, like after a scene)

- C ■ Wow, that was cool...

- B ● Yes, that was really cool, I really like this one, babe

- C ■ Uhm, but it's a bit too easy right?

- B ● Maybe

- C ■ What if we said that we were in a long-distance relationship? We live in separate countries. It's tough, but at the same time that's also what makes it hot, right? And now it's been some time since we saw each other, so we've been trying to compensate by going on this ridiculously romantic holiday

- B ● Yes and now we have to close this distance between us

- C ■ *(fixing the bedsheets while talking)*
And I ask you "What have you been up to lately?"

- B ● To be honest, I don't really remember. It's all a bit of a haze. And then I ask you the same thing
- C ■ And I say that I also can't really remember what I've been up to. That before we met, I actually looked through my calendar to try to remember, and to plan good conversation topics – embarrassing! – but now, poof, it's all gone again
- (while B ● talks, C ■ folds the duvet around their body)*
- B ● And there we are. And I miss my mood ring as a compass for my feelings. Have my feelings changed? Do I feel anything at all?
- (rubs imaginary ring)*
Help, tell me if my feelings have changed. What does purple mean? ... Or is it more like indigo?
- C ■ But as soon as we get into bed, the distance disappears
- (C ■ gives a corner of the duvet to B ●, who pulls it, so that C ■ spins around in a circle and they both end up in the bed)*
- C ■ Then we turn into Yoko and John. I'm Yoko -
- B ● And I'm John!
- C ■ And we never leave the bed. It's a happening... and this is where the magic happens!
- B ● Yes we've gotten colostomy bags and tube-feeding installed, so we never have to get out of bed, and we can just drift in and out of consciousness and in and out of each other
- C ■ And every morning, when we wake up, I ask you: "How did you sleep?"
- B ● Fine, and you?
- C ■ Fine... except I had the weirdest dream... I owned the same guinea pig as I did when I was a kid you know. And then my mum visited me, took my guinea pig and cut it in two and then the two halves of the guinea pig started running around my home. So strange that I always dream about my mum? ...
- B ● *(turns their back to C ■)*
You think so?

- C ■ *(sits up in the bed)*
Then we start sending each other things on our phones
- B ● "This is totally like us!" I write, and send you a video of two animals
- C ■ You're right that's totally like us, babe
- (C ■ gets up, looks out the window)*
- (beat)*
- B ● And the sunlight falls through the window in the same clumsy way that you take of your clothes... You are completely impossible... And impossible not to love. Has no one ever taught you how to take off your clothes? Or put them on? How to wash woollen clothing or how to boil rice?
- C ■ *(looks at B ●)*
And then I ask you: "What are you thinking about?"
- B ● "Nothing", I say, but really, I'm thinking about how sometimes I feel like you love your mum more than me
- C ■ My god, stop with that thing about my mum! That's not true at all!
- B ● Shh, you can't hear what I'm thinking, right?
- C ■ No... Well... It doesn't matter, because what I was thinking about was actually... No this really threw me off, this thing with my mum!
- B ● Can you try to forget your mum for two seconds?
- C ■ Anyway, it doesn't matter all that stuff with my mum, because what I was actually thinking about was that... if you really knew me, you wouldn't love me... because I have a darkness inside me
- B ● And I can easily tell that something is bothering you. You're like an open book. The way you sulk and cross your arms. "What are you thinking about?", I ask you
- C ■ Nothing. I was just thinking about our plans for today
- B ● But I can feel that... there's something beneath the surface. Like we're two dormant volcanoes, just waiting to erupt...
- (they look each other deep in the eye)*

(beat)

B ● I gotta pee

(B ● walks out the door)

(C ■ lies down in the bed)

SCENARIO 6

(D ● + C ■)

(D ● emerges from under the duvet)

D ● Good morning

C ■ Good morning, honey

D ● How did you sleep?

C ■ Fine, except I had the weirdest dream about my mum -

D ● Wait, I've got it! What if we're two strangers, that wake up next to each other one morning?

And then...

(C ■ moves closer to D ●)

D ● Strangers I said!

(C ■ moves away)

D ● And then suddenly they find themselves talking about a very serious topic, like...

C ■ The financial crisis?

D ● No... uhm... Maybe they're discussing something like -

C ■ Death!

D ● We don't know each other that well though? Anyway, let's say they talk about death. But maybe the conversation starts somewhere else, like we're talking about... restlessness. "I feel a bit... restless", I tell you. I just have this feeling I can't let go. I feel like every time we're on a holiday, time just travels towards death and there's nothing that I can hold on to. Do you know what I mean?

C ■ Mhm...

D ● So you feel this kind of moral imperative to not work. But what if I get an amazing idea? What if I want to leave my mark on the world, while everyone else is relaxing in the pool? Or what if I just wanna lie in the pool for the rest of my life and never work again? You get

so fucking lazy in this heat..!

C ■ And before I can stop myself, I start telling you about this weird thing I did as a kid. I thought my whole life would be written down in a book that I would get when I died. And because of that I always made sure my thoughts were in third person, past tense. So that when I got the book – when I died – it would be easy to follow the narrative. Where the hell did I get that idea from?

D ● You've always been self-obsessed

C ■ But I know that I was very afraid of dying and that the only way that I could imagine death, was if I knew that all my life would be preserved in a book

(D ● sits in the windowsill)

D ● Mmm

C ■ You're quiet for a while. But now we've already jumped in at the deep end, so you start telling me about -

D ● ... those days where I feel like it doesn't make sense. Life. How, when I'm on top of a tall building, I can't help but imagine what it would be like to...

(looks out the window)

D ● I remember someone told me, that the sinking feeling you get when you think about not existing ... that that is nothingness. That the sinking feeling is nothingness itself. It's a bit similar to the feeling I get when I've been social for a long time, and all of a sudden I'm alone. It's like I understand the passage of time better when I'm alone. That life has always already happened. That time always is "the day after" or "later that night" where I try to put the pieces together, and figure out how I ended up here... Life is all the things around life. When I think about this I get a sinking feeling in my belly. Or maybe it's more like a knot... Or both... Like a sinking knot?...

C ■ Mm... Are you hungry?

D ● Yes

C ■ Me too! So then you show me the breakfast buffet... Right? ... Officially I'm not staying here, but you sneak me in with you

(they go to the BUFFET)

C ■ Woow look at all this!
Mmm, look at this toast, honey?

(C ■ hands them a few pieces of white toast)

(they both sit down and eat)

(D ● starts crying)

(C ■ tries to ignore it)

C ■ Delicious right?

(D ● doesn't reply, continues crying)

C ■ Mmmm so good...

It's cosy here, isn't it?

Uhhh...

(they go on like this for a while)

C ■ I'm sorry but I actually have to leave now. You see... I promised my friend that I would help them move apartments. I'm so sorry, but I gotta go

(C ■ pats D ● and hands them their own leftover toast pieces)

C ■ Here you go. I'm so terribly sorry

(C ■ walks out the door)

SCENARIO 7-9

(D ● + B ■)

D ● *(still crying, yelling)*
OK, I've got an idea now!

(D ● gets up)

D ● What if...

(slowly stops crying while talking)

I'm an undercover reporter disguised as a 17-year-old high school student. And you're a teacher that falls in love with me. "Are you sure you're 17 years old?" you ask me. So problematic! Even though I'm not really 17 years old. Nothing happens between the two of us, but you find out that I'm an undercover reporter. And you're afraid I'll expose you, which I won't because I'm in love with you. And I've never had my first kiss. So now I've decided I want to share that with you. So I've written a public announcement, that if you can forgive me, you have to meet me at this sports stadium. So there I am, waiting. While the clock is ticking. 15... 14... If you don't show up before time runs out... Well then, you're not coming. And the crowd count the dying seconds out loud. 13... 12... 11... 10... 9... 8... 7... 6... 5... 4... 3... 2... 1...

(B ■ runs in through the door)

D ● Yes!

B ■ I made it! And then we kiss!

(they don't kiss)

B ■ And then I get on my knees and propose to you. I've found your old mood ring, that I'm using as an engagement ring

D ● And then I grab the ring and I hold it above the volcano!

(running to the small volcano in the BEDROOM)
IT'S OVER HERE! COME!

(D ● holds the ring above the small volcano)

B ■ And then I say ...

(confused)

Watch out?

(beat)

I mean... Destroy it! Throw it in the fire!

(D ● gets a weird expression on their face, they look at the ring, drawn in by its magical powers)

B ■ What are you waiting for? Just let it go!

D ● The ring is mine!

(they put on the ring)

B ■ *(screams)*
Nooooooooooooooooo!

D ● And what happens then?

B ■ This is the part where you fall I think?

D ● Oh and then you come and grab my hand! And then you pull me up!

(D ● lies on the floor. B ■ drags D ● up from the volcano and into the bed)

D ● It's done. The ring is gone

B ■ If ever I was to marry someone...

(B ■ fake cries)

D ● I'm glad to be with you here at the end of all things

(B ■ gets up, serious expression)

B ■ What on earth are you doing down there? Get up! We have lots of work to do!

(beat)

D ● Yes, of course!

B ■ Welcome to my newsletter on volcanoes... Are you transcribing?

D ● *(sceptical)*

Uhm... Sure...

(they look for something to write on. End up using their flip-flops as a notebook)

B ■ Volcanoes are our friends...

D ● *(repeats)*
"Volcanoes are our friends..."

B ■ You don't have to repeat what I say, just transcribe it. Do you think you can separate those two things?

(D ● follows B ■ around the space while they talk)

B ■ My interest in volcanoes began the first time I read Jules Verne's "Journey to the Centre of the Earth". I started working as a travel guide, to be able to study volcanoes. While the earth's heart was beating, my heart started beating harder and harder for the volcanoes. My irrepressible fascination with volcanoes became a pillar in my life. Why do people live beside them? – and on them! But also the creative and destructive powers that volcanoes after all represent. Blood feast! Rebellion! The Fire Mountain!

(D ● rolls their eyes)

B ■ My interest in volcanoes erupted once more when I won the programme "Take it or Leave It". This enabled me to plan more study trips, make documentaries, write books, all the while I was teaching Geology at The University of Copenhagen

(B ■ embraces D ● from behind and points at the notebook-flip-flops)

B ■ Yes, you can just write "UCPH"

D ● I'm sorry, but I don't think I understand this fantasy..?

B ■ Fantasy? This is not a fantasy... This is geology. NA-TU-RAL SCI-ENCE! Geology is also about the future, so you better start listening...

D ● *(not convinced)*
Sure

(unenthusiastically)
Should I also write that?

B ■ No you can delete that... But you can add a little box at the end of the page that says "Volcano Quote of the Week"

D ● *(parody)*
"Volcano Quote of the Week"

B ■ My volcano quote is as follows... "Volcanoes are no joke. We cannot live without them. They have created the air you breathe and the just-as-indispensable water in the oceans, that no life could exist without. They represent, like the major religions, the good and the evil

(D ● puts on the notebook-flip-flops as a hat)

D ● *(in a dramatic voice)*
"The evil!"

B ■ *(ignoring D ●)*
Volcanoes are our friends as well as our enemies

(D ● turns the notebook-flip-flops-hat into a gun and starts shooting)

D ● Enemies! Pew pew!

This is fucking boring

(B ■ raises their voice in a threatening tone and walks towards D ●, who retreats backwards)

B ■ Boring? BORING? Do you find volcanoes boring?! Do you think it's boring that they can turn your lungs into stone..? "We don't need a guide", they said... We don't need a guide! Ha! THE VOLCANOES WILL TEACH YOU A LESSON, WHEN YOU FEEL THE WRATH OF THE –

(D ● throws the notebook-flip-flops-hat-gun at B ■)

(B ■ falls to the ground)

D ● Sorry!

B ■ *(returning to consciousness)*
Sorry, what just happened?

D ● I don't know. You just started rambling about volcanoes and then... Your face has gone all red?

B ■ I don't feel so well... What's up with the air in here? Is it smoke or..?

(B ■ coughs)

D ● Let me help you!

(D ● waves the notebook-flip-flops-hat-gun as a fan)

B ■ No I need water!

(B ■ bumbles out of the room)

SCENARIO 10

(D ● + A ■)

(A ■ walks into the BUFFET while D ● is in the BEDROOM. They grab a piece of white toast from the buffet and wave it around while talking to themselves)

A ■ It's the last day on earth and I think it's a bit bad timing for a break up. Last time my excuse was that it wouldn't be fair to you because you had just lost your job... And the time before that, your cat was sick. I'm loyal as fuck, but I don't know if the end of the world is the best or worst excuse

(A ■ goes to the doorway between the BEDROOM and THE BUFFET and looks at D ● who is standing with their back towards A ■)

A ■ Are you seeing someone?

D ● What are you talking about? ... Who told you that?

A ■ Never mind who, are you or aren't you?

D ● Of course I'm not

A ■ Don't lie to me! Look at me. Are you cheating on me?

D ● Yes

(A ■ throws the white toast)

(it lands on the bed)

D ● Seriously, come on... If I admit it, you have to give me a proper reaction

(D ● picks up the white toast, gives it them and goes back to the same position as before)

D ● OK, are you ready?

A ■ Are you cheating on me?

D ● Yes

(A ■ starts crying for real)

- D ● Hey are you all right?
- A ■ Sorry, I didn't expect it to hurt so much
- D ● We're just practicing

A ■ I just feel a bit dizzy... It's all this smoke I think...

D ● Of course. Let me just...

(D ● uses the white toast as a fan to cool them down)

A ■ I'm also just a bit confused... It's like this place does something to my brain. I can no longer separate what's outside and inside, what's you and what's me. Everything starts coalescing. Like, what time did we even get up today?

D ● Uhm... I don't remember. Come sit down

A ■ Leave me alone, please

(D ● walks out the door)

(A ■ sits in the windowsill in the BEDROOM)

A ■ "Leave me alone," I tell you, without knowing what an avalanche of events I've started. Days turn to months; months turn to scars. Vessels are drained of blood. An insect bite is filling up my area of feeling. A stupid pimple has started living on my nose. You're a charity case, pimple, fuck off! "Vanity is humankind's way of dealing with hopelessness", the pimple says.

The wound still hasn't healed completely when the telephone rings

(C ● videocalls A ■ from the POOL)

(A ■ picks up and they talk through their phones)

C ● Hi didly-hooo, haha, how are you?

A ■ Fine, I'm fine, I just –

C ● Sorry, I can't really hear you! I'm currently on a holiday at this wonderful island, Lanzarote! Have you heard of it?

A ■ Yes I –

C ● It's pretty neat that you can always travel to a place where it's warm, right? Soon we won't have to travel so much, though, when the temperature rises in Denmark. Oops we're not allowed to say that. Sorry.

(whispers)

"Remember to buy some extra swimwear", they say on the news.

Anyway, I was just calling to say that I've moved on. Just kidding. I mean I was just calling to tell you that I have arrived. We're staying in one of those R&BnBs, so cosy! I'm here with my two new partners.

(looks around)

They're currently out buying some groceries now, they're so sweet. Tonight, we're making whiskey sours with lemons from the garden, so delicious! "And how's life here?", thank you for asking. Well, where do you start? It can be so difficult to tell someone about your

vacation. Like where do you begin? Either it gets very: "The weather is nice, we're eating delicious food, and swimming each day, I bought a cute sun hat, 1000 kisses, etc." or it gets very existential, like the vacation is saying: "Here you can be anyone... or who do you want to be today? Or why be you when you can be someone else?". And I'm just like: "Helllooo I'm thinking about starting a new life on the Canary Islands and this whole situation has gotten me thinking really hard about what qualities I want in my life and what people and energy I need around me, you know." I just feel it so quickly turns into a single story I tell everyone about my vacation, and then that story becomes the story of me, and like who I am today or in life or... I just feel like I get locked in this very rigid narrative. And that reminds me of when you and I were together

A ■ Hey that's not fair, what do you mean?

C ● Never mind, let's not dwell on the past... I actually just called to hear how you were doing?

A ■ I... I don't know if I believe in love anymore

C ● Sorry, I'd love to hear more about that, but I can hear the others coming now

(looks into the distance)

They just came back with groceries from the market. I'd love to chat, but it's whiskey sour night here. and I really gotta help squeeze some lemons, adieu, sweetie!

(C ● walks away from the phone without hanging up and says hi to the two invisible partners)

A ■ *(first to the phone, then away from the phone)*

I don't know if I believe in love anymore. Last time I believed in love was when I saw "Before Sunrise" and subscribed to this idea of two strangers meeting on a train. Getting off the train, each of them with a book in their arms. Jessie with a Klaus Kinski biography and Celine with George Bataille's "Story of the Eye". An intellectual's wet dream. They talk about being made of stardust and they kiss in a park. But they don't exchange numbers. They're afraid of their relation fading. Instead, they plan to meet half a year later in Vienna. An incredibly sweet and incredibly stupid plan, that of course doesn't work out.

In the second film, "Before Sunset", we meet them again nine years later in Paris. They're reunited and hot for each other. They both

complain about their respective unhappy, passionless marriages. "Memories are a wonderful thing if you don't have to deal with the past", Celine says. And it makes me think about how the past is always best when we can just romanticize it. When we can just delete the sad parts and rewrite the past in the name of the future. Of course, they know that they're romanticizing that night in Vienna, but they still long for it. The dangerous. The forbidden.

They say that you always bring your past to the bedroom, and you always bring your parents with you too. You can try to escape the past by rewriting sex as an act of service. Or where one person is exploited by the other, getting lost in the other person's desire. You can try to escape the words; you can try to avoid speaking. But at some point, someone is gonna lie next to you, look at you and go: "What are you thinking about?" Why is everyone so afraid of that question? "Nothing", "How beautiful you are"... But really they're thinking about the past, or another person, their parents, or death or work, or that they need to go to the bathroom, or all of the above.

And when you once again refuse to talk about "it", I turn into Celine in the third movie. At this point they're an official couple, on a holiday in Greece, with their twins in the backseat. I look out the car window. Beat. "This is it. This is the ticking bomb that will destroy our relationship", I say. Not in an angry tone, just in a matter-of-fact way. You never had any answers for my questions, you always needed time to think... It was as if your brain could only concern itself with what was right in front of you. Sometimes you'd have the expression of a dog, just happy and empty. Not a single bit of anxiety, no dark thoughts, no ticking bomb. You'd just stand there in the waves, waving at me: "Hello!"

In the next frame, we're sitting at the beach, watching the sun set. I'm Celine and you're Jessie. I look at the sun and say: Still there. Still there. Still there. Gone. And I look at you and you smile at me. It's impossible for me to identify when you disappeared. "Still there." "Still there." "Still there?"

SCENARIO 12

(A ■ + D ●)

(D ● walks in through the door)

D ● Stop brooding like that... We're going to a party!

A ■ What?

D ● You know... our plane was cancelled because of the volcanic ash clouds

A ■ The volcanic what..? Oh yes of course!

(they walk to the BAR)

D ● And now we were stuck in this resort on this island in the middle of nowhere. In the beginning it's actually lots of fun. We're singing karaoke!

A ■ Hotel California!

D ● Yes! *You can check out any time you want, but you can never leeee-aaaveeee.* And we laugh and get drinks, we get an "isolation discount" from the bartender

A ■ And you laugh and retell an anecdote the bartender just told you. And I'm teasing you, so I say: "Oh you've become so close..." Or I'm being meaner, so I say: "You know it's his job to be nice to you right?"

D ● Whatever, shh, it's my turn to sing now!

(turning towards the TV)

Flames to dust. Lovers to friends. Why do all good things come to an end? Come to an end... Come to an...

(suddenly notices A ■ 's sad expression)

Oh... of course that wasn't the song I meant to sing, what I meant to sing was: *Baby, baby, baby... When you touch me like that... When you hold me like that... It was gone with the wind. But it's all coming back to me*

(A ■ smiles, sings along)

(D ● continues singing while A ■ talks)

D ● *When you see me like this. And when I see you like that. Then we see what we want to see. All coming back to me. The flesh and the fantasies. All coming back to me. I can barely recall. But it's all coming back to me now*

A ■ As I watch you sing, I think about how beautiful you are. And that this night just began and maybe it'll never end. Maybe the end of the night is also the end of the world. And in a mix of joy and happiness I long for this moment before it has passed. As if this moment is already a memory. It feels like I've been transported to the future where I'm watching the present unfold as if it was the past.

Everything connects to everything and when it feels like grief, we call it nostalgia

(D ● lies on the floor and continues humming the song)

(A ■ breaks character)

A ■ No, I can't do this anymore. You haven't been yourself since we came here

D ● But wasn't that what you asked me?

A ■ I mean when we're not someone else, too, you're still not yourself

D ● I just want to show you that I can change, or that we –

A ■ But I don't want you to change. Or rather I want you to change so that everything can stay the same. Don't you understand?

D ● How did you imagine we could go back to how it was, after all that happened?

A ■ What was it that happened?

D ● Well... I don't remember it as a direct threat. Suddenly "it" was just there. And I remember how quickly we just accepted "it" and went on with our lives as if it had never happened

A ■ I've never been very good at changes

D ● Me neither, we're both stubborn creatures insisting that the old ways are ours

A ■ But when you talk about "it", do you mean that night, when –

D ● No! I'm not referring to any specific night or event. I'm talking about all of "it". "It" is the sum of all things. "It" as a kind of energy that can take many shapes: a volcanic eruption, a meteor, the dirty dishes we never cleaned. "It" is our hopeless consciousness. "It" is our inadequacy

A ■ I've never heard you talk like that

D ● Well I haven't been myself

A ■ But it's like there's something you're not telling me. Or maybe you don't know what you're missing. So you're talking about "it" to avoid talking about it. You're talking about "it" as if it was a philosophical discussion, but I think what you're trying to say is that you want someone to hold you and tell you: "It ... will be all right."

And then I would be this person holding you. And I would say: "It will be all right."

Come. Follow me

(they walk outside to the LAKE)

SCENARIO 13
(A ■ + D ● + B ■ + C ●)

(A ■ and D ● are standing on the ground, looking at B ■ and C ● who are sitting on a bed floating around in the middle of the LAKE)

B ■ + C ● There we are

A ■ + D ● There we are

B ■ + C ● This can go two ways

A ■ + D ● This can go two ways

A ■ One where we love each other

B ■ And one where we don't

D ● One where the world ends

C ● And one where it doesn't

A ■ And then infinite versions of that

B ■ If it was the last day on Earth, I'm not sure I would spend it with you

D ● I'm not sure if the end of the world is just a symptom of my depression

C ● *(putting a hand on B ■'s neck)*
But then we kiss... It has to end with a kiss

A ■ *(putting a hand on D ●'s neck)*
Sealed!

C ● And one of us can feel it

D ● And the other can't

B ■ While the world collapses around us

(B ■ and C ● lie down in the bed)

A ■ Or maybe it doesn't

(A ■ and D ● stand on the ground, looking at B ■ and C ●)

Alle billeder i denne bog dokumenterer udstillingen og performance
RESORT på Møstings, Frederiksberg, 2023.

All images featured in this book document the exhibition and performance
RESORT at Møstings, Frederiksberg, Copenhagen, 2023.

Photo by Erik André Nes

OTHER

RESORT er en udstilling og performance af Filip Vest, som fandt sted på udstillingsstedet Møstings i 2023. Denne publikation indeholder performanceværkets manuskript om et par, som er taget på ferie til et resort for at redde deres forhold. På turen begynder de et rollespil, hvor de lader som om, de er to fremmede, der møder hinanden på en hotelbar, men de kan ikke få legen til at fungere. I takt med at de afprøver flere og flere scenarier, mister de langsomt kontrollen over spillet og deres identitet.

RESORT is an exhibition and performance by Filip Vest that took place at the exhibition space Møstings in 2023. This publication features the script of the performance piece, which is about a couple who have gone on holiday to a resort to fix their relationship. They begin a role play, pretending to be two strangers meeting in a hotel bar. But as they try out different scenarios, they slowly lose control of the game and their sense of self.

Tak til / Thanks to:

Design:
Oversættelse / Translation:
Korrektur / Copyediting:
Redigering / Managing editor:
Redaktør / Editor:
Omslagsfoto / Cover photo:
Tryk / Print:
Oplag / Edition:
ISBN:

Marie Bjørn, Sidsel Ana Welden Gajardo, Anna Stahn, Marie-Lydie Nokouda, Kristoffer Eriknaev, Louis Bodnia Andersen, Emma Silja Sångren, Arbejdernes Landsbank, Beckett Fonden, Statens Kunstfond & Møstings.

Alexis Mark
Filip Vest
Neil Bennun
Sine Nørgaard Lykkebo
Jacob Fabriceus
Torben Eskerød
Eks-Skolen, Copenhagen
300 kopier, første udgave / 300 copies, first edition
978-87-94396-10-3

Art Hub Copenhagen, 2024

K:
Danish Arts
Foundation

B

BECKETT-FONDEN

A Arbejdernes
Landsbank

MØSTINGS

9 788794 396103

Bogserien Other er i sin grundstruktur inkonsekvent, fordi den aldrig ligner sig selv og altid kan indeholde noget forskelligt: serien udfolder et kunstnerisk eller kuratorisk projekt, eller billeder, ideer, og strøtanke, og forbliver dermed – i al sin andethed – sig selv.

The book series Other is inconsistent through and through because it is never self-similar and invariably has different content: the publications unfold an artistic or curatorial project, or images, ideas, and reveries, and thereby remain – in all their otherness – themselves.